

ฟิลิปปินส์

ชื่อทางการ : สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(มีชื่อภาษาอังกฤษว่า REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

ธงและความหมายของธง

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพ สัจจะ และความยุติธรรม

สีแดง หมายถึง ความรักชาติและความมีคุณค่า

ดวงอาทิตย์มีรัศมีแปดแฉก หมายถึง แปดจังหวัดแรกของประเทศ อันได้แก่ จังหวัดบาตังกาส, จังหวัดบูลาคัน, จังหวัดคาวิเต, จังหวัดลากูนา, จังหวัดมะนิลา, จังหวัดนูเอวา เอคิยา, จังหวัดปัมปังกา และจังหวัดตาร์ลัก ซึ่งพยายามเรียกร้องเอกราชจากสเปนและฝ่ายสเปนได้บังคับใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่เหล่านั้นเมื่อเริ่มเหตุการณ์การปฏิวัติฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2439

ดาวสามดวง หมายถึง การแบ่งพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของประเทศออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ เกาะลูซอน เกาะมินดาเนา และหมู่เกาะวิซายัน

ตราแผ่นดิน มีลักษณะเป็นพระอาทิตย์มีรัศมีแปดแฉกซึ่งแสดงถึงจังหวัดทั้งแปด (จังหวัดบาตังกาส, จังหวัดบูลาคัน, จังหวัดคาวิเต, จังหวัดลากูนา, จังหวัดมะนิลา, จังหวัดนูเอวา เอคิยา, จังหวัดปัมปังกา และจังหวัดตาร์ลัก) ซึ่งอยู่ภายใต้กฎอัยการศึกระหว่างการปฏิวัติฟิลิปปินส์ และดาวห้าแฉกสามดวงแสดงถึงเขตทางภูมิศาสตร์หลักสามแห่งคือลูซอน วิซายา และ มินดาเนา พื้นที่สีน้ำเงินทางด้านซ้ายมีนกอินทรีของสหรัฐอเมริกา และพื้นที่สีแดงทางด้านขวามีสิงโตของสเปน ซึ่งแสดงถึงประวัติศาสตร์ในการเป็นอาณานิคม ส่วนคำที่อยู่ในผ้าแถบมีการเปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่ฟิลิปปินส์ได้รับเอกราช จากการได้รับเอกราชเมื่อ พ.ศ. 2489-2515 จนถึงเฟอร์ดินานด์ มาร์กอสประกาศกฎอัยการศึก ผ้าแถบมีคำว่า “REPUBLIC OF THE PHILIPPINES” จาก พ.ศ. 2522 จนถึงการสิ้นสุดอำนาจของ มาร์กอสเมื่อ พ.ศ. 2529 ในผ้าแถบมีคำว่า “ISANG BANSA ISANG DIWA” (หนึ่งชาติ หนึ่งสปิริต) เมื่อมาร์กอสสิ้นสุดอำนาจลง ในผ้าแถบเปลี่ยนไปใช้คำว่า “REPUBLIKA NG PILIPINAS” ใน พ.ศ. 2541 รูปนกอินทรีและสิงโตถูกตัดออกไป แต่ตราที่ถูกตัดแปลงนี้ไม่ได้ใช้อย่างแพร่หลาย

เมืองหลวง คือ กรุงมะนิลา

ภาษาราชการ คือ ภาษาตากาล็อก และอังกฤษเป็นภาษาราชการ

การปกครอง สาธารณรัฐเดี่ยวระบบประธานาธิบดี มีประธานาธิบดี คือ โรดริโก ดูแตร์เต

พื้นที่รวม 298,170 ตร.กม.

ประชากร 92 ล้านคน

สกุลเงิน เปโซฟิลิปปินส์ (PHP)

เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน ประเทศฟิลิปปินส์เป็นหนึ่งในห้าประเทศที่ร่วมก่อตั้งกลุ่มสมาชิกอาเซียนและได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510

ศาสนา โรมันคาทอลิกเป็นศาสนาประจำชาติ

เศรษฐกิจ ประเทศฟิลิปปินส์มีพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ มะพร้าว อ้อย ปานอบากา และข้าวเจ้า มีป่าไม้หนาแน่น ไม้ที่สร้างรายได้ให้มาก คือ ไม้มะฮอกกานี แร่ส่งออกสำคัญ คือ เหล็ก โครไมต์ ทองแดง เงิน ส่วนอุตสาหกรรมใช้วัตถุดิบในประเทศ เช่น โรงงานเยื่อกระดาษ แปรรูปไม้ ปูนซีเมนต์ ฟิลิปปินส์เป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรร้อยละ 60 เป็นเกษตรกร อย่างไรก็ตาม ฟิลิปปินส์มีพื้นที่เพาะปลูกมีน้อย ส่วนใหญ่อยู่บริเวณที่ราบต่ำและเนินเขาที่ปรับให้เป็นชั้นบันไดในบริเวณเกาะลูซอน ขณะเดียวกันประชากรฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ก็นิยมประกอบอาชีพในต่างประเทศ ฟิลิปปินส์จึงพึ่งพารายได้จากแรงงานฟิลิปปินส์ในต่างประเทศเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นส่วนใหญ่

ประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ของฟิลิปปินส์ตกอยู่ในการปกครองของสเปน เป็นเวลาประมาณ 300 ปี ดังนั้นอิทธิพลของสเปนจึงครอบงำประเทศฟิลิปปินส์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องศาสนา ภาษาหรือวัฒนธรรม ภาษาทางราชการคือ ภาษาสเปน และเมื่อสหรัฐอเมริกาเข้ามาปกครองต่อจากสเปน เป็นเวลาอีกประมาณ 50 ปี อิทธิพลของสหรัฐอเมริกาก็เข้ามามีบทบาทแทน ภาษาราชการถูกเปลี่ยนมาเป็นภาษาอังกฤษและเป็นภาษาที่ถูกบังคับให้ใช้สอนและใช้เรียนในโรงเรียน ศาสนาโปรเตสแตนต์ก็ได้เข้ามาเผยแพร่ในช่วงนี้ การเข้ายึดครองฟิลิปปินส์ต่อจากสเปนก็ได้เกิดการกบฏต่อต้านโดยชาวฟิลิปปินส์ และเป็นสงครามที่เรียกว่า PHILIPPINE-AMERICAN WAR เป็นสงครามที่กินเวลายาวนานถึง 14 ปี ผลของสงครามทำให้มีผู้คนล้มตายจำนวนมากในระหว่างการต่อสู้ ต่อมา สถานะของฟิลิปปินส์ได้ปรับเปลี่ยนไป ในปี ค.ศ. 1935 ฟิลิปปินส์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา มีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองมากขึ้นและหลังจากชาวฟิลิปปินส์ได้ร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาต่อสู้กับกองทัพญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และเมื่อสงครามยุติ สหรัฐอเมริกาก็ได้ให้อิสระภาพกับฟิลิปปินส์เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ.1946